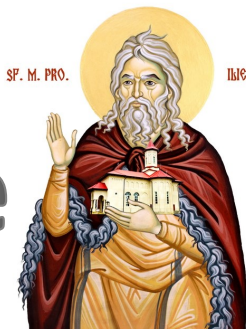

Speranța

Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 3-a după Rusalii (despre grijile vieții)

Duminicile trecute am sărbătorit pe toți sfinții Bisericii, români și de pretutindeni, a sosit vremea să le urmăm exemplul, dacă vrem să ajungem unde sunt și ei.

Apostolul citit ne învață că un creștin adevărat trăiește în nădejdea slavei lui Dumnezeu, așteptând-o ca pe ceva sigur, deoarece harul Duhului Sfânt care umple Biserica locuiește în sufletul credinciosului, făcând început acestei slave și bucurii duhovnicești. Deci însuși Dumnezeu, din sufletul său, începe să zidească bunătățile împărăției Sale.

Prin Iisus Hristos, suntem împăcați cu Dumnezeu, ne putem uni cu El, și această pace și unire cu Tatăl ceresc a început deja prin iubirea Mântuitorului, care s-a revărsat de la Botez în inimile noastre, rămâne ca noi să-I răspundem.

Această iubire este una dumnezeiească și adevărată, nu modelul superficial, dulceag, nebunatic și fragil de la TV. Ea include primirea suferințelor îngăduite de Dumnezeu asupra noastră, apoi suportarea lor cu răbdare, prin care ele devin încercări, un exercițiu și un antrenament duhovnicesc; după aceea, curățindu-ne și vindecându-ne de patimi, încercările fac și mai simțit harul lui Dumnezeu din noi,

astfel încât acest har ne mângâie și face să merite tot efortul.

Dacă nu iubim, nici nu acceptăm să suferim, după cum ne-a dat exemplu Mântuitorul. Ne mântuim prin viața Lui, care ni se dă prin har și Împărtășanie, și din care nu lipsește Crucea. Nici pe lumea aceasta, cine nu se ostenește, nu acceptă durerea necesară pentru atingerea unui scop, nu ajunge prea departe.

Sf. Evanghelie ne dezvăluie că mintea este pentru suflet un organ de simț al celor spirituale. Ea se curățește, deci trebuie să învățăm să gândim corect, și se luminează, se educă, pentru a vedea mai mult decât ce vede ochiul trupesc.

Mintea este influențată negativ de imagini, cuvinte, idei, imaginații, amintiri rele, care sălășluiesc și lucrează în sânul ei. La acelea se adaugă sentimentele: poftele, fricile, nervii, cheful, scârba, ș.a., pe care mintea trebuie să le educe, altfel nu se va putea niciodată baza pe ceea ce simte. În al treilea rând, mintea este asaltată de stările trupești: oboseală, agitație, foame, sete, boală, și toate câte le băgăm în trupul nostru, de aceea cumpătarea și socoteala nu au voie să lipsească, altfel trupul ne va conduce mintea.

Mintea trebuie să fie hotărâtă (să nu slujească la doi domni) și să poruncească sieși, sentimentelor și trupului, să iubească deplin și exclusiv pe Dumnezeu, altfel viața noastră va fi o amestecătură funcțională, care ne va aduce Iadul.

Creștinul are încredere neabătută în grija lui Dumnezeu, în cele mari și în cele foarte mici, altfel nu-l va simți prezența și lucrarea. Aceasta nu exclude munca,

mireanul nu pleacă din lume, dar exclude stresul, disperarea, crîpărea. Prioritatea sînt Biserica și voia lui Dumnezeu, săvârșirea binelui, restul își găsesc locul și rîndul după acestea.

Grijile lumești mărșăluiesc în inima creștinului cu bocanci grei, sovietici. Ne impun orarul, programul lor, ne acoperă cu frica zilei de mîine, ne ridică pulsul și ne agită, de aceea și noi ne împotrivim începînd și încheind ziua cu rugăciune, mergînd la biserică sau la o mănăstire în zilele de odihnă, adăugînd peste osteneala zilei rugăciunea minții, răbdarea și iertarea, simțirea lui Dumnezeu în toate.

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Sunt cei mai celebri dintre Apostoli datorită vieții lor pline de har și a felului în care au știut să explice oamenilor înțelepciunea și lucrarea lui Dumnezeu, cu multă putere în cuvînt, lăsînd ucenici care au ajuns la rîndu-le sfinți, iar unii au propovăduit și în Nordul Dunării, pe teritoriul locuit de daco-romani.

Sf. Petru se mai numea și Simon, era frate cu Sf. Andrei și amîndoi, ucenici ai Sf. Ioan Botezătorul. Din pescar simplu, om cu familie, Sf. Petru a ajuns Apostol, L-a urmat pe Mîntuitorul peste tot și după Înviere și Pogorîrea Sf. Duh, a propovăduit creștinismul în Israel, Orientul Apropiat, Nordul Africii, Britania, Spania și Roma, unde a fost răstignit cu capul în jos.

Sf. Pavel se mai numea Saul, era cetățean roman, fariseu și rabin. Din prigonitor al Bisericii a fost chemat în mod minunat la apostolie, propovăduind în Israel, Orientul Apropiat, Grecia, Macedonia, Spania și Roma, unde i s-a

tăiat capul în aceeași zi cu martiriul Sf. Petru, din porunca lui Nero.

Sunt pictați alături și îmbrățișați deoarece au fost martirizați împreună și pentru a arăta că și în discuțiile lor contradictorii a biruit iubirea și adevărul.

Învățăm de la ei că și oamenii feciorelnici, și cei cu familie, și cei simpli, și cei învățați, și cei care au păcătuit, lepădîndu-se de Hristos ori prigonind Biserica, sînt chemați la viață sfîntă și rodnică. Mai luăm aminte să răspundem la chemarea lui Hristos, să-L purtăm în inimă, să trăim în har și să lăsăm vrednici urmași după noi.

Apostolul și Evanghelia sărbătorii Sfinților Apostoli ne îndeamnă să ne folosim ochii credinței, nu doar pe cei trupești, să nu judecăm omenește viața, ci duhovnicește, bisericăște, dumnezeiește, și atunci vom simți lucrarea lui Dumnezeu în viața noastră, atunci vom avea bucurii pentru care merită și osteneala, și răbdarea, și iubirea, și iertarea tuturor. Când auzim de Sf. Pavel cîte suferințe a îndurat și totuși se laudă în slăbiciunile sale, ca unele aducătoare de har, ba chiar de ridicare pînă la al treilea cer, unde a văzut slava negrăită a lui Dumnezeu, cînd îl auzim pe Sf. Petru cu cîtă convingere, văzînd în față un om, mărturisește pe Dumnezeu întrupat, iar Mîntuitorul ne lămurește că această mărturie se datorează Duhului Sfînt, nu vreunui raționament strălucit al minții omenești, să cerem și noi de la Dumnezeu să ne arate păcatele, să ne înmulțească rîvna, să ne dea răbdare, să nu ne lase a ne lenevi, ca să ne bucurăm și noi de asemenea binecuvîntări și de multe altele.

Joi, 2 iulie, ora 18.00, program de Spovedanie.